

Til: Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
vandforsyning@mst.dk
J.nr. 2024-41243

Høring af Vejledning om boringsnære beskyttelsesområder (BNBO)

Generelle bemærkninger

Det noteres med tilfredshed, at vejledningen giver et samlet overblik over det område, som vejledningen vedrører, og at rækken af tidligere vejledninger og præciseringer ophæves.

Overordnet bemærker Landbrug & Fødevarer, at der er meget kort tid til sagsbehandling mellem vejledningens færdiggørelse, og til at kommunerne skal forsøge at afslutte frivillige aftaler eller udstede påbud. I L&Fs høringssvar til bekendtgørelsen foreslog vi, at kommunerne burde have haft en frist indtil 1. juni 2025 til at udstede påbud. Da dette forslag ikke er blevet imødekommet, er det ekstra vigtigt, at der fra kommunernes og de tilknyttede rådgiveres side bliver fokuseret på, at der trods tidspres sker en fair sagsbehandling og med rimelige tidsfrister for lodsejerne.

Vedr. erstatning

Det fremgår af BNBO fristbekendtgørelsen § 3 stk. 2, at en aftale skal indgås på rimelige vilkår, yderligere fremgår det af § 3. stk. 3, at "Indeholder en aftale efter stk. 1 en aftale om et beløb, som skal afholdes af den almene vandforsyning, må det aftalte beløb ikke overstige det beløb, som er nødvendigt og hensigtsmæssigt for beskyttelsen af vandressourcen efter § 52 a, stk. 1, nr. 10, i vandforsyningsloven."

Beløbet der skal betales, skal således være rimelig for begge parter, og beløbet må ikke overstige et beløb der er nødvendigt og hensigtsmæssigt for beskyttelsen. Det anses derfor for misvisende at indsætte i vejledningen, at beløbet ikke må overstige de takster vandforsyningen kan inddrive (jf. formulering på side 26, afsnit 3.1.1.). Det anses for en yderligere indskrænkende fortolkning, som ikke umiddelbart har hjemmel i bekendtgørelsen, og derfor bør slettes.

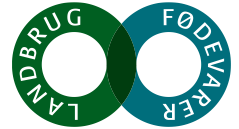
Forhold til skatteregler s. 33

Af vejledningens s. 33 fremgår de oplysninger, som Skattestyrelsen skal have før de kan give et bindende svar og imødekomme, at en frivillig aftale kan ske med skattefritagelsen.

Første punkt i vejledningen er, "Kommunens vilje til at udstede påbud, hvis en frivillig aftale ikke opnås"

Kommunalbestyrelsen har efter vedtagelsen af Miljøbeskyttelseslovens § 24 a pligt til efter 1. januar 2025 at udstede et påbud eller forbud mod erhvervs-mæssig brug af pesticider. Der er derfor Landbrug & Fødevarers opfattelse, at der ikke er nogen tvivl om, at kommunalbestyrelsen både har en lovhjemmel til ekspropriation og at ekspropriationsviljen altid er opfyldt, da kommunalbestyrelsen efter Miljøbeskyttelseslovens § 24 a har en pligt til at udstede påbud eller forbud.

Landbrug & Fødevarer mener derfor, at denne administrative byrde, som kommunerne har i forhold til at behandle sager vedr. ekspropriation, er unødvendig, da der lovmæssigt er krav om påbud. Kommunens vilje er der derfor altid.

Landbrug & Fødevarer vil i den forbindelse opfordre Skattestyrelsen til tydeligt og hurtigst muligt at bekræfte, at lodsejer i forbindelse med indgåelse af frivillige aftaler med vandværket ikke behøver afvente en byrådsbeslutning om vilje til ekspropriation, da betingelserne om lovhjemmel og ekspropriationsvilje er opfyldt med hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens § 24a.

Erstatningsfastsættelse, s. 35

Lodsejerne skal have fornuftige erstatninger, der som minimum følger principperne fra Overtaksationskommissionen. Desværre er der store problemer med at opnå enighed om erstatningen, som også er en af de primære grunde til, at det ikke har været muligt at indgå flere frivillige aftaler. Landbrug & Fødevarer forudser derfor, at hvis der ikke udarbejdes et bedre grundlag for erstatningsfastsættelsen end det, der følger af vejledningen samt af notatet "Vurdering af erstatningsniveauer i forbindelse med dyrkningsrestriktioner i boringsnære beskyttelsesområder med eksempler på erstatningsniveauer", vil en stor del af de kommende sager ende som påbudssager og blive påklaget til taksationsmyndighederne.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at det er nødvendigt, at staten forbedrer vejledningens ramme for hvordan kommunerne fastsætter erstatningsniveauer, så der nemmere kan opnås enighed mellem parterne.

Aftaler er varige

I teksten på side 28 skrives: "*Bortfalder påbuddet eller forbuddet skal kommunen sørge for, at det aflyses fra tingbogen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 24 a, stk. 3, 2. pk.*" Denne formulering synes ikke umiddelbart at stemme overens med, at der andre steder i vejledningen er udtrykt, at aftaler er varige uanset en boring måtte blive lukket. Det er Landbrug & Fødevarers holdning, at det er vigtigt at vejledningen følger ordlyden i loven, hvorfor tinglysningen vedr. påbud eller forbud skal aflyses, hvis påbuddet eller forbuddet bortfalder.

Oplysninger hvis lodsejer vælger at påklage den kommunale taksationskommissions afgørelse

Der efterlyses en bemærkning om, hvilke oplysninger lodsejere skal bidrage med, ved indsendelse af klage til overtaksationskommissionerne.

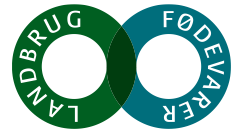
Omkostninger for lodsejer i forbindelse med klagesager

Der efterlyses en bemærkning om, hvem der betaler for lodsejers udgifter i forbindelse med klagesager. Det gælder ud over vederlaget til formænd og den administrative sekretær også betaling for lodsejers eventuelle indkøb af rådgivning og anden hjælp.

Ift. økologiske bedrifter, I teksten på side 13 under afsnit 2.3.1, står der:

"Som tidligere nævnt under afsnit 1.1 skal arealer hvor grundejer, der anvender pesticider indeholdende aktivstoffer godkendt til økologisk drift risikovurderes på lige fod med konventionelle jordbrugerens arealer. Arealer der drives økologisk anses dog ikke for erhvervsmæssig anvendelse af pesticider, men arealerne kan potentielt drives konventionelt i fremtiden og bør derfor risikovurderes med henblik på, om en varig beskyttelse af arealet er nødvendig." (understreget af L&F)

Brugen af ordet "bør" i denne formulering, synes ikke umiddelbart at stemme overens med, at aftalte restriktioner indenfor BNBO skal være varige. Landbrug & Fødevarer foreslår derfor formuleringen ændret, så økologiske arealer på lige fod med øvrige arealer skal risikovurderes med henblik på, om en varig beskyttelse af arealet er nødvendig. Ellers risikerer økologiske lodsejere, at de ikke modtager samme tilbud om indgåelse af en frivillig aftale, som øvrige lodsejere i et BNBO. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Desuden skelnes der ikke mellem behov for risikovurdering på konventionelle og økologiske arealer i lov og/eller bekendtgørelse, så det skal der heller ikke gøres i vejledningen.

Øvrige bemærkninger

Side 32 nederst – sidste afsnit er indsat to gange.

Med venlig hilsen

Katrine Barnkob Lindgreen
Afdelingsleder

Vand & Natur

M +45 41932325
E kbli@lf.dk